

UZASADNIENIE

Decyzją numer (...) z **dnia 4 kwietnia 2018 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wydania „Zaświadczenia o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu Al. - dla D. A. `a na okres: od 27.03.2018 r. do 26.03.2019 r.

W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, że w dniu 28.03.2018 r. płatnik (...) Sp. z o.o. złożył – wniosek o wydanie, dla D. A. `a, formularza A1, w trybie art. 13 ust. 1 rozporządzenia 883/2004. Do wniosku, płatnik załączył oświadczenie pracownika o miejscu zamieszkania pod adresem Ł., ul. (...), kopię umowy o pracę na okres próbny od 12.12.2017 r. do 02.03.2018 r. oraz na czas określony od 03.03.2018 r. do 30.01.2020 r., kopię wizy ważnej od 27.10.2017 r. do 6.03.2018 r. oraz od 20.03.2018 r. do 19.03.2019 r., kopię strony paszportu ze zdjęciem pracownika.

Do wniosku, płatnik składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, dołączył również oświadczenie dodatkowe do zaświadczenia A1, w którym D. A., na pytanie, jaka jest sytuacja mieszkaniowa, czy jej charakter jest stały odpowiedział – nie. Ponadto, poinformował, że podatek jest odprowadzany w Polsce na podstawie PIT-11. Na pytanie, jaka jest sytuacja rodzinna, D. A. zaznaczył odpowiedź – brak członków rodziny. Na pytanie czas trwania i ciągłość pobytu na terenie Polski zaznaczył odpowiedź – deklaruję chęć pozostania w Polsce. Na pytanie czas trwania i ciągłość pobytu za granicą zaznaczył odpowiedź – czas wcześniejszy niż data zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. Na pytanie, jakie były powody przemieszczenia się na teren Polski, zaznaczył odpowiedź – przeniesienie ośrodka życia do Polski. D. A. poinformował także, że wynagrodzenie jest wypłacane na rachunek bankowy utworzony w Polsce. Na pytanie, czy prowadzona jest jakakolwiek aktywność o charakterze niezarobkowym na terenie Polski zaznaczył odpowiedź – wydatki związane z wyżywieniem, leczeniem, wypoczynkiem ponoszę w Polsce.

Organ rentowy wskazał, że powodem przemieszczenia się D. A. `a do Polski są wyłącznie względy ekonomiczne, zaś centrum jego interesów życiowych znajduje się na Ukrainie. Miejscem zamieszkania D. A. `a w Polsce pod adresem: (...)-(...) Ł., ul. (...), związane jest jedynie z zatrudnieniem pracownika w polskiej firmie oraz w związku z wystąpieniem płatnika o wydanie zaświadczenia A1 dla ubezpieczonego. Jest to również adres zamieszkania pozostałych 112 aktualnie zatrudnionych pracowników Spółki – obywateli państw trzecich. Biorąc pod uwagę te okoliczności oraz długość i miejsce pobytu D. A. `a w Polsce, organ rentowy uznał, że miejsce zamieszkania i centrum interesów życiowych, zainteresowanego, nie znajduje się w Polsce.

Zgodnie z pkt 11 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr (...) z dnia 24 listopada 2010r., rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i (...) z dnia 24 listopada 2010r., rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami, jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, na mocy niniejszego rozporządzenia – rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 powinny mieć zastosowanie tylko o tyle, o ile dana osoba już legalnie zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego. Legalne zamieszkanie powinno być zatem warunkiem: wstępnym stosowania tych rozporządzeń. (Dz. Urz. UE nr L 334 z 29.12.2010r. s.l i n). Obywatel państwa trzeciego zamieszkuje legalnie na terytorium państwa członkowskiego, jeśli posiada jeden z dokumentów potwierdzających legalny pobyt, tj. ważną kartę pobytu/wizę wydaną w celu wykonywania działalności zarobkowej oraz jednocześnie spełniony jest warunek przebywania w Polsce z zamiarem stałego pobytu lub gdy spełnione są warunki pozwalające ustalić miejsce zamieszkania. Ponadto w Praktycznym Poradniku dotyczącym ustawodawstwa mającego zastosowanie w Unii Europejskiej wyjaśniona jest definicja zamieszkania jako państwa, w którym, dana osoba, zwykle zamieszkuje i w którym znajduje się jej ośrodek interesów życiowych.

W przedmiotowej sprawie - do D. A. - jako obywatela Ukrainy, nieposiadającego zwykłego miejsca zamieszkania i centrum interesów życiowych w Polsce lub w innym kraju Unii Europejskiej, nie mają zastosowania unijne rozporządzenia, dotyczące koordynacji zabezpieczenia społecznego, ZUS i brak jest podstaw do zastosowania wobec D. A. przepisów Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 i Rozporządzenia wykonawczego nr 987/2009,

gdyż nie może być uznany za osobę zamieszkującą na terytorium Polski w myśl pkt. 11 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (UE) Nr (...).

/decyzja numer (...) z dnia 4 kwietnia 2018 r.- k. 4 i n./

W dniu 26 kwietnia 2018 r., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, złożyła odwołanie od wskazanej decyzji podnosząc, że D. A., jako obywatel państwa trzeciego jest zatrudniony w Polsce, wykonuje pracę kierowcy transportu międzynarodowego na terenie różnych państw Unii, jest włączony do systemu ubezpieczeń społecznych i podlega podatkowemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Nadto, D. A. jako kierowca wyjeżdżający w trasę na okres do 3 miesięcy po powrocie przebywa w Polsce i wraca do swojego kraju w celu wyrobienia wizy i odwiedzenia rodziny. Wyrobienie wizy jest procesem długotrwałym, stąd ubezpieczony jest zmuszony raz w roku przebywać na terenie swojego kraju w oczekiwaniu na jej wydanie.

/odwołanie k. 3 /

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest m.in. przygotowywanie terenu pod budowę, sprzedaż pojazdów mechanicznych, transport lądowy, magazynowanie i przechowywanie towarów, produkcja konstrukcji metalowych i ich części od 31.01.2002 r.. Siedzibą firmy jest (...) -517, ul. (...) lok. 59. Prezesem zarządu i współnikiem posiadającym 500 udziałów jest G. M., zaś prokurentem jest D. M..

/wypis z KRS k 22 i n./

D. A., obywatel Ukrainy, zawarł z płatnikiem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą (...) -517, ul. (...) lok. 59, **umowę o pracę na okres próbną w dniu 11.12.2017 r.**, na stanowisku : KIEROWCA CIĄGNIKA SIODŁOWEGO, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem 2.000,00 zł miesięcznie brutto. Termin rozpoczęcia pracy – **2017-12-12**. Następnie, D. A. zawarł z płatnikiem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością **umowę o pracę na czas określony w dniu 26.02.2018 r.** na stanowisku : KIEROWCA CIĄGNIKA SIODŁOWEGO, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem 2.100,00 zł miesięcznie brutto. Termin rozpoczęcia pracy – **2018-02-26**.

D. A. posiada wizę numer (...) ważną w okresie od 27.10.2017 r. do 06.03.2018 r. oraz wizę numer (...) ważną od 10.05.2017 r. do dnia 1.04.2018 r.

/okoliczności bezsporne, dokumentacja : kserokopia wizy i paszportu k. 67, 68 /

D. A. posiada zezwolenie typ A nr (...) z dnia 23.02.2018 na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie (rodzaj umowy/wymiar- czasu pracy) **umowy o pracę, pełny wymiar czasu pracy**, za wynagrodzeniem brutto nie niższym niż: 2100 złotych miesięcznie dla i na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zezwolenie na pracę jest ważne od 2018-03-07 do 2021-03-06.

/zezwolenie - k. 77/

D. A., **jak wynika z** załączonej do akt ZUS i do – akt sprawy, (...) w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla osoby która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE na podstawie art. 13.1 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) Nr 883/2004 płatnik w punkcie 6 wskazał, **że 20% czasu pracy i 80 % wynagrodzenia z tego tytułu wynika z czasu pracy w Polsce, w pozostałych krajach 80% czasu pracy i 20% wynagrodzenia.**

/informacja w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym - k. 7 akt ZUS/

Miejscem zamieszkania D. A., wskazanym w oświadczeniu o miejscu zamieszkania jest Ł. ul. (...).

/oświadczeniu o miejscu zamieszkania k. 6 akt ZUS/

Jest to również, wskazane miejsce zamieszkania, 112 pozostałych, aktualnie zatrudnionych pracowników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

/okoliczność bezsporna/

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na dokumentacji załączonej do akt sprawy oraz zawartej w aktach ZUS. Przedstawiciele płatnika ani D. A. nie stawili się w Sądzie na żadnej z rozpraw.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 166 z 30.04.2004r, str. 1, z późn. Zm.), osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podlega:

a) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym państwie członkowskim; lub

b) jeżeli nie wykonuje znacznej części pracy w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania: (...)

(i) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, jeżeli jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub jednego pracodawcę; lub (...).

Natomiast w myśl art.19 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 987/2009 z 16.09.2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284 z 30.10.2009r. str. L z późn. Zm.) na wniosek zainteresowanego lub pracodawcy instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia podstawowego, poświadcza, że to ustawodawstwo ma ono zastosowanie. Stosowne poświadczenie dokonuje się na formularzu A1.

Zgodnie z pkt. 11 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr (...) z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami, jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, na mocy niniejszego rozporządzenia – rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 powinny mieć zastosowanie tylko o tyle, o ile dana osoba już legalnie zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego. Legalne zamieszkanie powinno być zatem warunkiem wstępnym stosowania tych rozporządzeń. (D.U. UE nr L 334 z 29.12.2010r. s.l i n). W myśl art. 1 ww. rozporządzenia, rozporządzenie (WE) nr 883/2004 oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009, mają zastosowanie do obywateli państw trzecich, pod warunkiem, że zamieszkują oni legalnie na terytorium państwa członkowskiego i znajdują się w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego. Obywatel państwa trzeciego zamieszkuje legalnie na terytorium państwa członkowskiego, jeśli posiada jeden z dokumentów potwierdzających legalny pobyt, tj. ważną kartę pobytu/wizę wydaną w celu wykonywania działalności zarobkowej oraz jednocześnie spełniony jest warunek przebywania w Polsce z zamiarem stałego pobytu lub, gdy spełnione są warunki pozwalające ustalić miejsce zamieszkania, zawarte w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Należy przy tym rozróżnić pojęcie zamieszkania od pojęcia pobytu. Określenie „pobyt” cechuje tymczasowy charakter oraz fakt, że dana osoba zamierza powrócić do swojego miejsca zamieszkania, kiedy tylko zrealizuje podstawowy

cel pobytu w innym państwie. (...) wymaga zatem fizycznej obecności danej osoby, poza jej zwykłym miejscem zamieszkania.

Z dokonanych ustaleń wynika, że D. A. posiada rodzinę, mieszkającą na Ukrainie. Nie ma żony ani dzieci. W Polsce, D. A., mieszka w Ł., ul. (...). **Jest to adres zamieszkania również 112 pozostałych aktualnie zatrudnionych pracowników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.**

D. A. nie udowodnił podjęcia działań, umożliwiających ocenę, że zamierza na stałe, osiedlić się w Polsce.

Z dokonanych ustaleń wynika, że, w przedmiotowo-podmiotowym, stanie faktycznym, **brak** okoliczności, **obiektywnie potwierdzających zamiar stałego pobytu D. A. w Polsce**. Zatem – tylko teoretyczne, hipotetyczne **deklaracje intencji płatnika**, odnośnie do teoretycznego wyboru drogi postępowania przez D. A., nie mogą wpłynąć na **ocenę prawną** - Sądu.

Sąd ma obowiązek oprzeć się na **obiektywnie możliwych do oceny – okolicznościach**. Uprawniona jest konkluzja – że przebywanie D. A. w Polsce, jest wymuszone koniecznością realizacji, zawartej z płatnikiem polskim – umowy o pracę na czas określony z dnia 26.02.2018 r., przedstawionej do akt ZUS, która gwarantuje mu wynagrodzenie, wyższe niż uzyskiwałby na Ukrainie.

W tym kontekście - elementem rozważań Sądu, była okoliczność, wynikająca z załączonej do akt (...) w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla osoby która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE, wskazujących, że przez zdecydowaną większość czasu około 80 %, D. A. wykonuje czynności na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego na terytorium Francji, Niemiec, Austrii, Holandii, Luksemburga i Czech. D. A. jedynie przebywa w Polsce, w celu realizacji umowy o pracę na czas określony z dnia 26.02.2018 r., a jego stałym miejscem zamieszkania jest Ukraina.

Zatem uprawniona jest teza – że, skoro większość czasu przebywa w poza terytorium Polski, Polska nie jest – jego miejscem zamieszkania.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 stycznia 2018 r., w przypadku, gdy organ rentowy podejmuje decyzję zmieniającą pierwotny status danej osoby, to ciężar dowodu co do braku tego tytułu ubezpieczeń obciąża organ, Dowody przeciwne przedstawić winna osoba kwestionująca decyzję. Jest logiczne, że gdyby organ rentowy takie dowody w postępowaniu administracyjnym zebrał, to decyzji określonej treści by nie wydał (sygn. akt: III AUa 257/17, L.). Mając powyższe na uwadze, to na płatniku spoczywał ciężar przedstawienia takich dowodów, które będą potwierdzały jego stanowisko. W toku całego postępowania, płatnik takich dowodów nie przedstawił w związku z czym należało uznać twierdzenia płatnika za nieuzasadnione i niepodlegające uwzględnieniu

Zdaniem Sądu, nie jest spełniony warunek przebywania w Polsce z zamiarem **stałego** pobytu. Na podstawie analizy okoliczności przedmiotowo-podmiotowych, uprawniona jest teza, że D. A. przebywa w Polsce – w czasie realizacji, zawartej umowy o pracę na czas określony z dnia 26.02.2018 r., **mając stałe miejsce zamieszkania w Ukrainie**. Z uwagi także na to, że zdecydowaną część czasu – w okresie objętym przedmiotową umową z płatnikiem i **realizując postanowienia tej umowy, przebywa poza terytorium Polski** – także realizując przedmiotową umowę [płatnik jest kierowcą ciągnika siodłowego] nieuprawniona byłaby konkluzja, że ośrodek interesów życiowych D. A. znajduje się w Polsce.

Wobec powyższego, Sąd na mocy **art. 477 ze zn. 14 & 1 k.p.c** orzekł jak w punkcie 1 – sentencji orzeczenia.

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku, biorąc pod uwagę treść art. 98 k.p.c. i zasądził od płatnika na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 180 zł. Zgodnie bowiem z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego

dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do z art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu, strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika, zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika, Sąd ustalił w oparciu § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804), także - rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2016 r., poz.1667).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi (...) sp. z o.o.